

τερων δὲ (1723) συνέστη ὑπὸ Ἱεροθέου Δενδρινοῦ Ἰθακησίου καὶ τῶν ἑταίρων (Παντολέοντος Σεβαστοπούλου, Γεωργίου Ὀμήρου καὶ Γεωργίου Βιτάλη) ἡ *Εὐαγγελικὴ Σχολή*¹, νέαν λαβοῦσαν ζωὴν καὶ παγίωσιν τῷ 1743, αὐτόνομος κηρυχθεῖσα καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Κοινότητος, καὶ ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας τῷ 1747, μόνῳ δὲ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀνατεθεῖσα, μετὰ τυπογραφείου τῷ 1764 ἐπὶ μικρὸν διακρέσαντος². Ἐν αὐτῇ ἐδίδασκεν ὁ Ἱεροθεὸς ἀπὸ τῆς συστάσεως μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ (1723—1777), ἐκ δὲ τῶν μαθητῶν του, πλὴν ἑτέρων διδασκάντων ἀλλαχοῦ μετ' ἐπιτυχίας, διασημότετος τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἐγένετο ὁ κλεινὸς Ἀδαμάντιος ὁ Κοραῆς (1748—1833), ἐκ πατρὸς Χίου, μητρὸς δὲ τῆς τοῦ Ρύσιου θυγατρὸς ἐν Σμύρνῃ γεννηθεῖς³, οἱ ἐκ Δημητσάνης Γεράσιμος καὶ Ἀγάπιος, συγχρόνως, οἱ τὴν ἐν Δημητσάνῃ Σχολὴν συστήσαντες⁴, καὶ ἕτεροι, ἰδίως δὲ Ἰθακησιοὶ⁵. Τὸν Ἱεροθεὸν διεδέξατο ὁ συνδιδάσκαλος αὐτοῦ Χρῦσανθος Καραβίας μετ' ἄλλων ὑποδιδασκάλων (καὶ Θεοφίλου τοῦ Καίρου διδασκ. τῶν μαθηματικῶν τῷ 1811) μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς ἸΗ' Ἐκατ., ὅτε (1812) ἀπέθανεν ἐννενηκοντούτης δύο καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐν τῇ Σχολῇ διδασκων⁶. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1803 ἔβαινε προαγομένη ἡ Σχολὴ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστήμης πρόοδον, ἀλλ' ὅμως ἐριζόντων τῶν Σμυρναίων δύο ἀντὶ μιᾶς Σχολαὶ προκλύπτουσιν, αὐτὴ δὲ αὕτη ἡ *Εὐαγγελικὴ*,

προτεταγμένην προομιλίῳ φέρεται « προέστη τε τοῦ ἐνταῦθα (Σμύρνη) τοῦ συστάντος λόγων Φροντιστηρίου » (σελ. XIV, ὅπου καὶ 'Ρύσιον κυρίως πατρὶς τούτου λέγεται).

(1) Κ. Σ. Ξανθοπούλου Λόγος (περὶ ταύτης) ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῶν μαθητῶν αὐτῆς τῆ 1 Ἰουλίου 1862 ἐν Ἀθήναις σελ. 8—19.

(2) Π. Λάμπρου Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς τυπογρ. ἐν Ἑλλάδι κτλ. ἐν Χρυσῶν. (Ἀθηνῶν) Τεύχ. Π', 172.

(3) Ἀ. Κοραῆ ἐν τῇ αὐτοβιογραφίᾳ. Βρετοῦ Β', 284. Ἐ. Καστόρχη Περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ Σχολῆς κτλ. σελ. 16'. Κούμα Ἱστορ. τῶν ἀνθρωπ. πράξ. IB', ἔνθ. ἀνωτ.

(4) Ἐ. Καστόρχη αὐτόθι.

(5) Ὅρα κατωτέρω ἐν τῇ περὶ Ἰθάκης. *

(6) Ν. Κατραμῆ Διασάφσις ἐπὶ τῆς πατρίδος Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου, ἐν Ζακύνθῳ 1854, σελ. 107. ἑφημ. Φιλομαθῶν ἀρ. 466 σελ. 2128.

